

Bestemmelsen i § 257, stk. 1, 2. pkt., foreslås videreført i den nugældende affattelse. Det vil således fortsat være muligt i tilfælde, hvor den ene væрге for en umyndig under 18 år udebliver fra et retsmøde, at lade den anden væрге alene repræsentere den umyndige.

(Til stk. 2)

Af den gældende regel i § 257, stk. 1, 3. pkt., følger det, at værgen skal have den umyndiges samtykke til at anlægge retssag, der angår formuerettigheder, hvorover den umyndige har rådigheden, eller som rejser sig af en aftale, som den umyndige gyldigt har indgået på egen hånd. Endvidere kræves efter § 257, stk. 1, 4. pkt., samtykke fra en umyndiggjort til værgens anlæg af retssag, der vedrører en legemsfor nærmelse eller ærekrænkelser, der er tilføjet den umyndige, medmindre umyndiggørelsen skyldes sindssygdom eller åndssvaghed. Bestemmelserne er undtagelser til de generelle regler i § 257, stk. 1, 1. og 2. pkt., hvorefter værgen uden den umyndiges tilslutning kan optræde som dennes processuelle repræsentant i retssager.

Bestemmelsen i § 257, stk. 1, 3. pkt., foreslås videreført med den virkning, at værgen skal have et udtrykkeligt samtykke - og altså ikke blot høre den umyndiges mening, jf. værgemålslovens § 26 - til at anlægge en retssag, der vedrører forhold, som den umyndige selv har rådigheden over. Bestemmelsen, der foreslås placeret i § 257, stk. 2, 1. pkt., omfatter ikke personer under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller personer under samværgemål. For personer under samværgemål følger det allerede af, at værgen kun kan optræde sammen med den, der er under samværgemål, at dennes samtykke til sagsanlæg er nødvendigt. For personer under § 5-værgemål afhænger det af værgemålets omfang, om værgen vil kunne anlægge retssag om den pågældende formuerettighed eller aftale. Er det pågældende forhold omfattet af værgemålet, kan værgen således uden samtykke fra den, der er under værgemål, men dog efter at have hørt dennes mening, jf. myndighedslovens § 26, træffe beslutning om anlæg af retssag. Er forholdet ikke omfattet af værgemålet, kan værgen ikke disponere på dette område og således heller ikke i kraft af værgemålet anlægge retssag.

Også bestemmelsen i § 257, stk. 1, 4. pkt., foreslås bevaret. Bestemmelsen omfatter i den foreslåede affattelse - ligesom den gældende bestemmelse kun omfatter umyndiggjorte - alene personer, der er under værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6, som således skal give samtykke til anlæg af retssag, der rejser sig af en legemskrænkelser eller freds- og æreskrænkelser. For børn og unge

under 18 år skal værgen således ikke indhente samtykke til anlæg af sager af denne art.

Efter den gældende bestemmelse kræves den umyndiggjortes samtykke dog ikke, hvis umyndiggørelsen skyldes sindssygdom eller åndssvaghed, men derimod ved umyndiggørelse som følge af anden sjælelig forstyrrelse, legemlig mangel, sygdom eller skrøbelighed eller de øvrige umyndiggørelsesgrunde, som nævnes i myndighedslovens § 2. Det foreslås, at samtykke fremover bliver unødvendigt, hvis den, der er under værgemål, som følge af manglende forståelse for sagens betydning ikke kan tage stilling hertil, idet det er i disse tilfælde, værgen - uanset den umyndiges eventuelle tilkendegivelser - bør have mulighed for at kunne varetage den umyndiges interesse i at få gennemført f.eks. et krav om erstatning.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 59 (§ 260, stk. 2)

Forslaget til ændringen af § 260, stk. 2 i lov for Færøerne om rettens pleje er en konsekvens af, at værgemålsloven sættes i kraft for Færøerne ved anordning.

Ifølge den nugældende bestemmelse i § 260, stk. 2, i lov for Færøerne om rettens pleje er advokater eneberettigede til at møde i retten som fuldmægtige for parterne. Advokaternes eneret brydes dog bl.a. af, at ægtefæller, visse beslægtede samt værgere for umyndige og umyndiggjorte og lavværgere for personer, der er sat under lavværgemål, kan møde og optræde som rettergangsfuldmægtig under retssager.

Som følge af forslaget til værgemålsloven er det nødvendigt at ændre bestemmelsen, således at både værgen for en mindreårig og en voksen umyndig og værgen for en person, der er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7, kan repræsentere den, der er under værgemål, som rettergangsfuldmægtig under en borgerlig retssag.

Til nr. 66 (§ 448 b)

Forslaget til ophævelse af § 448 b i lov for Færøerne om rettens pleje er en konsekvens af, at værgemålsloven sættes i kraft for Færøerne ved anordning.

Den nugældende bestemmelse i § 448 b i lov for Færøerne om rettens pleje vedrører procesabiliteten i sager om ægteskab eller forældremyndighed og medfører, at umyndige og personer under lavværgemål som udgangspunkt kan optræde på egen hånd i denne type sager. Reglen er således en undtagelse fra den almindelige regel i den nugældende § 257, hvorefter værgen optræder på den umyndiges vegne i borgerlige retssager. Ifølge § 448 b, 2. pkt., optræder værgen dog